

der noget helt ekstraordinært til i forhold til det, vi har nu?

Så jeg sidder tilbage med en fornemmelse af et system, der ikke har reageret på faresignalerne, og også med en fornemmelse af et system, der på nogle punkter også godt kunne trænge til at blive strammet op.

Der er problemer med den lange sagsbehandlingstid. Det er jo ikke kun de kriminelle, der er udsat for lang sagsbehandlingstid; det er alle andre også. Så jeg var sådan set glad for ministerens redegørelse her i Folketinget, som jeg tager som udtryk for, at nu er man begyndt at tage fat, og at man også med mange af de virkemidler, man har i dag, faktisk kan gøre en hel del, altså sørge for en større politimæssig overvågning og mange af de ting, som ministeren nævnte.

Jeg synes, det er godt, at man har taget fat på det. Jeg synes også, det er vigtigt – og det er så belyst af den debat, vi har haft her – at det, vi tager fat på, skal basere sig på, at vi overholder konventionerne, at vi respekterer dem, og at vi kan risikere, at det er mennesker, der, uanset at mange kommer fra lande, hvor de er kriminelle, er mennesker, der har brug for asyl. Det er vigtigt, at vi overholder konventionerne, og at vi også holder retssikkerheden i hævd, at vi ikke pludselig går i panik og siger, at nu er det lige gyldigt med retssikkerheden, nu kan vi lave en hel masse procedurer, som gør, at retssikkerheden er ligegyldig. De to ting tror jeg er utrolig vigtigt at vi lader gå videre.

Når det er sagt, vil jeg også godt sige, at vi – under iagttagelse af disse betingelser – godt vil støtte de initiativer, der er nødvendige for overhovedet at undgå, at kriminelle asylansøgere ødelægger vores system.

Og skulle ministeren have brug for en yderligere diskussion om, hvad man kan gøre inden for de rammer, står vi gerne til rådighed, for vi synes, det er et alvorligt problem, at kriminelle asylansøgere både kan ødelægge det for andre og også kan genere det omgivende samfund ganske gevaldigt.

Så vi vil gerne være med til at sikre os, at det ikke sker.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Bare en lille bemærkning til SF's ordfører, der kom til at sige i forbindelse med den lange sagsbehandlingstid, at vi gerne vil nedsætte sagsbe-

handlingstiden, især for de kriminelle asylansøgere. Det siger sig selv, at det vil vi alle.

Så sagde ordføreren – det gælder også i forhold til den lange sagsbehandlingstid – at den også gælder for alle andre asylansøgere. Det synes jeg ikke er fair. Vi har regnet med nogle gennemsnitter, som vi er enige om – SF, De Radikale og regeringen – er for lange, og det er mit indtryk, at man gør, hvad man kan i Udlændingestyrelsen for øjeblikket ved hjælp af omstruktureringer, som er foregået for nogle måneder siden. Der bliver gjort alt, hvad der ligger i vores fælles magt, for at få skærpet opmærksomheden på at få nedbragt de her sagsbehandlingstider.

Så jeg synes altså ikke, det er helt fair, hvis man får det indtryk i offentligheden af SF's ordførers tale, at sagsbehandlingstiden er alt for lang alle steder; det er jo nogle gennemsnitstal, vi taler om.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg er egentlig glad for spørgsmålet.

Hvis mine bemærkninger har givet anledning til en forståelse af, at det var en kritik af Udlændingestyrelsen og det arbejde, der gøres i Udlændingestyrelsen, så vil jeg godt sige, at det var det ikke.

Men jeg synes, vi har nogle problemer, vi skal diskutere, når vi snakker om hele proceduren, for vi er ude i en situation, hvor det tager ganske lang tid. Vi har en Dublinprocedure, som tager 3-4 måneder, hvor asylansøgeren sidder og venter på stort set ingenting. Jeg synes, det er en relevant diskussion, i hvilket omfang vi kunne undlade at bruge Dublinproceduren og dermed mindske sagsbehandlingstiden.

Vi har en situation i Udlændingestyrelsen, hvor de rammer, Udlændingestyrelsen har for løsning af opgaven, betyder, at bare det at blive kaldt til samtale, efter at man har ventet de 3, 4, 5, 6 måneder på Dublinproceduren, tager 3-5 måneder, og de svar, ministeren har givet os, viser, at vi kan forudse, at det også bliver tilfældet det næste års tid.

Udlændingestyrelsen selv siger, at det burde de kunne løse inden for 14 dage, hvis de havde ressourcerne – inden for 14 dage. Så vi er i en situation, hvor de rammer, Udlændingestyrelsen har for at løse opgaven, gør, at vi får nogle meget lange sagsbehandlingstider. Og jeg synes faktisk, det havde klædt ministeren, hvis man også havde taget alvorligt fat på det her.